

<http://www.youtube.com/watch?v=hCIZUhhyyEg>

»Nekoč že pred davnimi leti je bilo lepo mravljišče, v katerem so živele pridne in marljive mravlje. Večinoma so bile črne barve, nekatere pa malo bolj rjavkaste, vendar so bile kljub temu zelo srečne, ker so bile miroljubne in zelo delavne in so spoštovale druga drugo.

Po tem pa so se od nekod vzele rdeče mravlje, ki so bile zelo vsiljive in napadalne, delati pa niso znale nič. Rekle so, da so ruske, da so one med seboj tovarišice in da so prišle nadzirat to mravljišče, več pa niso hotele povedati.

Od takrat se je v mravljišču vse spremenilo. Črne in rjavkaste mravlje so morale samo delati in biti tiho, rdeče pa so samo veliko govorile in niso delale nič. Tako se je mravljišče razdelilo na mravlje delavke in tovarišice mravlje nadzornice.

Delavke niso smele več iz mravljišča, tovarišice nadzornice pa so stalno nekam hodile. Tudi stanovale so čisto drugje, saj so si izbrale najboljše dele mravljišča, da so lažje nadzirale.

Rdeče mravlje so imele tudi svojo glavno tovarišico mravlj(ic)o, ki je nadzirala tudi njih in je imela toliko za povedati, da je na glas brala po cele ure. Tisto kar je brala pa nobena od mravelj ni razumela. Gotovo tudi sama ni razumela, saj je vsak dan brala eno in isto.

Nadzornice pa so jo vseeno imele zelo rade in so se ves čas z njo nekaj na skrivaj dogovarjale, nato pa so se tudi dogovorile. (leto 1990)

Nekega dne je glavna rdeča mravlj(ic)a vsemu mravljišču povedala, da se ne gredo več, da nič več ne bo tako, kot je bilo, da rdeče mravlje ne bodo več nadzirale, in da ne bodo več rdeče, ampak modre.

Črne in rjavkaste mravlje so bile najbolj vesele tega, da jih ne bodo več nadzirali, razumele pa niso nič. Glavna mravlj(ic)a res ni bila več rdeča, tudi modra ne, bila pa je še vedno tovarišica in je še vedno nadzirala vse tako kot doslej, ampak sedaj samo še na skrivaj.

Najbolj priliznjene mravlje so jo kmalu zatem začele ogovarjati kot »njena ekselenca«, ko pa so jim druge povedale, da ji s tem preveč očitno nekam lezejo, je bila od takrat naprej le še gospa glavna.

Rdeče mravlje, ki niso bile več tovarišice in so bile sedaj modre, pa res niso več nadzirale, ampak tudi delale niso.

Črne in rjavkaste mravlje so kmalu zatem ugotovile, da sploh niso samo modre, ampak so tudi zelo premetene, ker so iz mravljišča na skrivaj odnašale vse, kar se je dalo odnesti.

Zato je mravljišče postajalo vedno manjše in čedalje bolj revno.

Potem pa so črne in rjavkaste mravlje nekega lepega pomladnega dne vendarle razumele za kaj sploh gre v njihovem mravljišču in so zato gospe glavni mravlj(ic)i povedale, da se sedaj tudi one ne gredo več.

Ker jih je glavna modra samo debelo gledala, ji je ena od rjavkastih mravelj vse na dolgo in široko napisala.

Če je gospa glavna mravlj(ic)a potem razumela, črne in rjavkaste mravlje niso nikoli izvedele, ker je na hitro nekam odšla. Potem pa so tudi rdeče mravlje uvidele, da ne morejo biti več modre in premetene, in da bodo morale mravljišču vrniti vse, kar so iz njega odnesle, so zato tudi one vse naenkrat nekam odšle.

Črnih in rjavih mravelj pa to sploh ni več zanimalo, vesele so bile samo tega, da so se rdečih mravelj za vselej znebile.

Potem je njihovo mravljišče postajalo kar čez noč spet oživel in postalo veliko večje in bogatejše, kot je bilo nekdej. Črne in rjavkaste mravlje so bile spet srečne, njihova glavna pa je postala najbolj ugledna in pametna med njimi«.

Vsaka basen ima vedno tudi nauk, kdor ga morda ni mogel razumeti, mora basen večkrat prebrati.

Brati jo je treba tako dolgo, dokler nauk ne postane kristalno jasen vsem, ki razumejo in govorijo slovensko in čakajo na prihod (tokrat prave) pomladi.

Basen je namreč tako preprosta, da jo namreč razumejo tudi otroci v vrtcih. Ko malčki slišijo, da so rdeče mravlje odšle nihče ne zajoka, ampak vsi začnejo ploskati.

mag. Jenez Šček

{jcomments on}